

Откъмъ шумния градски пазаръ, който се намираше близу до училището, неочеквано се разнесоха виковетъ на селяни. Учениците излизаха отъ последния часъ и наближаваха вече пазара, когато дочуха виковетъ, и всички се струпаха по сръдата на улицата. Въ тая минута откъмъ пазара се спустна едно голѣмо яко тело и, преследвано отъ хората, бѣгаше колкото може. Отъ скъсаното вжже, което се моташе въ краката му, учениците разбраха, че телето е избѣгало, но никой не смѣеше да излѣзе насреща и до го спре. Селяните продължаваха да тичатъ следъ него, а другите хора така силно се развикаха, че телето още повече се уплаши и хукна като лудо. Но тѣкмо когато се готвѣше да си пробие путь всрѣдъ учениците, насреща му застана Клешо и започна да размахва предъ очите му нѣкаква кърпа. Тѣлето се спрѣ за мигъ, заби предни крака здраво въ земята, разтвори широко очи и полетѣ върху Клешо. Чуха се викове, учениците почнаха да бѣгатъ и пищятъ, Клешо се опита да бѣга, но падна внезапно и изгуби свѣтъ. Всички помислиха, че телето ще се спустне върху припадналия ученикъ и ще го прободе съ младите си остри рога. Но въ сѫщото

